

Prima instanță: Jud. Ialoveni
Jud. Al.Sandu
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
N.Budai, I.Muruianu, V.Efros

Î N C H E I E R E

07 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Svetlana Filincova
Judecători:	Dumitru Visternicean Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Scorpio-Țurcanu” și recursul declarat de Madan Ecaterina,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Madan Ecaterina către Întreprinderea Individuală „Scorpio-Țurcanu” privind recunoașterea rezilierii contractului, încasarea avansului, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, și acțiunea reconvențională depusă de Întreprinderea Individuală „Scorpio-Țurcanu” împotriva lui Madan Ecaterina privind repararea prejudiciului și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Scorpio-Țurcanu”, admis apelul declarat de Madan Ecaterina și casată hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 02 februarie 2016, Madan Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată, concretizată la 07 noiembrie 2016, împotriva Întreprinderii Individuale „Scorpio-Țurcanu”, solicitând recunoașterea rezilierii contractului ca urmare a unui eveniment de forță majoră, încasarea avansului în mărime de 10 000 lei, dobânzii de întârziere în sumă de 2650,41 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată și de asistență juridică.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 18 aprilie 2015, între ea în calitate de beneficiar și Întreprinderea Individuală „Scorpio-Țurcanu” în calitate de organizator, a fost încheiat contractul de organizare și desfășurare a evenimentelor în restaurantul „Hanul Vechi”.

A explicat că, în temeiul contractului sus menționat părțile au convenit că, organizatorul va asigura organizarea și desfășurarea evenimentului festiv în cadrul restaurantului pentru data de 17 iulie 2015, iar beneficiarul va achita prețul convenit.

A menționat că, potrivit pct.3.4 al contractului, beneficiarul va achita la semnarea contractului un avans de 10 000 lei, obligație îndeplinită prin achitarea sumei la 18 aprilie 2015.

A relevat că, la 14 iunie 2015, prin telefon pârâtul în persoana directorului Zinaida Țurcanu a fost informat despre imposibilitatea desfășurării evenimentului pentru data preconizată, pe motiv că, a survenit decesul mamei Madan Maria, totodată solicitând restituirea avansului achitat în mărime de 10 000 lei, solicitare respinsă de pârât.

A statuat că, a manifestat bună credință și a comunicat la timp despre circumstanțele apărute și imposibilitatea desfășurării evenimentului programat.

A susținut că, prin notificarea din 26 iunie 2015, recepționată la 22 iulie 2015, i-a fost cerută restituirea avansului de 10 000 lei, dar care a rămas fără nici un răspuns.

Suplimentar a insistat asupra compensării prejudiciului moral, deoarece prin comportamentul pârâtului de neglijare i-ar fi fost cauzate suferințe psihice și fizice.

De asemenea, consideră că pârâtul urmează să achite dobânzile de întârziere conform prevederilor art.619 Cod civil.

Ulterior, Întreprinderea Individuală „Scorpio-Țurcanu”, în persoana avocatului Dodon Victor, a depus o cerere reconvențională împotriva Ecaterinei Madan, solicitând încasarea prejudiciului cauzat sub formă de venit ratat în mărime de 60 000 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în urma neexecutării contractului semnat cu Madan Ecaterina de petrecere a nunții programate pentru 17 iulie 2015, organizatorul a avut de suportat pierderi directe calculate din numărul de invitați de 100 persoane a câte 550 lei pentru fiecare persoană.

A afirmat că, prejudiciile sunt cu atât mai mult justificate, în situația în care în sala rezervată a restaurantului nu au putut fi petrecute alte ceremonii, iar Madan Ecaterina a informat organizatorul abia la 22 iulie 2015 despre imposibilitatea petrecerii ceremoniei. Întrucât ceremonia nu a avut loc din cauza Ecaterinei Madan consideră că nu este obligată să restituie suma avansului în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20 decembrie 2016, atât cererea principală depusă de Madan Ecaterina, cât și cererea reconvențională depusă de

Întreprinderea Individuală „Scorpio-Țurcanu” au fost respinse, ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 s-a respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Scorpio-Țurcanu”. S-a admis apelul declarat de Madan Ecaterina. S-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 20 decembrie 2016. S-a declarat reziliat Contractul de organizare și desfășurare a evenimentelor în restaurantul „Hanul Vechi” din data de 18 aprilie 2015. S-a încasat de la Întreprinderea Individuală „Scorpio-Țurcanu” în beneficiul Ecaterinei Madan suma avansului achitat în sumă de 10 000 (zece mii) lei, s-a încasat parțial cheltuielile de judecată suportate în prima instanță cu titlu de asistență juridică în mărime de 2000 (două mii) lei și cu titlu de taxă de stat în mărime de 300 (trei sute) lei, precum și taxa de stat achitată pentru instanța de apel în mărime de 360 (teri sute șazeci) lei, iar în total – 12 660 (doisprezece mii șase sute șazeci) lei. În rest, în partea respingerii cerințelor lui Madan Ecaterina cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, a prejudiciului moral și în parte a cheltuielilor de judecată, precum și în partea respingerii acțiunii reconvenționale, hotărârea s-a menținut.

La 29 mai 2017 Întreprinderea Individuală „Scorpio-Țurcanu” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Ialoveni din 20 decembrie 2016, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea reconvențională.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței, invocând că instanța de judecată a apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanța de judecată nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

La 18 iulie 2017 Madan Ecaterina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral cererea inițială.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței, invocând că instanța de apel a apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea incorectă a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanța de apel nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cu privire la încasarea prejudiciului moral în sumă

de 10000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4000 lei, precum și taxa de stat pentru instanța de fond, apel și recurs.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 09 martie 2017, expediată în adresa părților la 27 martie 2017 (f.d 112), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către părți la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursurile declarate împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2017 a fost depuse la 29 mai 2017 și respectiv 18 iulie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acestea se consideră declarate în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursurilor.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Scorpio-Țurcanu” și recursul declarat de Madan Ecaterina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Scorpio-Țurcanu” și recursul declarat de Madan Ecaterina se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător
Judecători

Svetlana Filincova

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu